

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2360/2542

บริษัทชอยส์โฮเต็ลส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (โจทก์) บริษัทคอมฟอร์ตอินน์ จำกัด (จำเลย) กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ประกอบกิจการโรงแรมโดยใช้ชื่อทางการค้าและใช้เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าโดยเฉพาะคำว่า "Comfort Inn" จนมีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลกมาตั้งแต่ปี 2524 ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะดำเนินธุรกิจให้เช่าห้องพักในรูปแบบเกสต์เฮาส์โดยใช้ชื่อว่า "Comfort Inn" และใช้ชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 ว่า "Comfort Inn Co., LTD." ถึง 5 ปี และก่อนที่จำเลยที่ 1 จะจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ (รูปสัญลักษณ์เครื่องหมายการค้าของจำเลยด้านล่างวงกลมมีข้อความ "Comfort Inn Co., LTD.") เพื่อใช้กับบริการให้เช่าห้องพักและโรงแรมถึง 11 ปี เมื่อโจทก์ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อกิจการโรงแรมของโจทก์ เป็นเครื่องหมายบริการสำหรับธุรกิจโรงแรมของโจทก์ และเป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเครื่องเขียน เช่น กระดาษ แผ่นการ์ด ของจดหมาย และสิ่งพิมพ์โฆษณากิจการโรงแรมของโจทก์มาก่อนที่จำเลยที่ 1 จะใช้คำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อกิจการเกสต์เฮาส์ให้เช่าห้องพักของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นกิจการที่มีลักษณะอย่างเดียวกันกับกิจการโรงแรมของโจทก์ ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะนำคำดังกล่าวมาใช้เป็นชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะนำคำดังกล่าวมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเครื่องเขียน กระดาษ ของจดหมาย และสิ่งพิมพ์โฆษณาต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจการเกสต์เฮาส์ของจำเลยที่ 1 และก่อนที่จำเลยที่ 1 จะนำคำว่า "Comfort Inn" มาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายบริการ (รูปสัญลักษณ์เครื่องหมายการค้าของจำเลยด้านล่างวงกลมมีข้อความ "Comfort Inn Co., LTD.") หลายปี โจทก์จึงเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าและที่ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" ดีกว่าจำเลยทั้งสาม โจทก์ได้ประกอบกิจการโรงแรมโดยใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" จนมีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลกมาก่อน เมื่อจำเลยทั้งสามได้ทราบถึงกิจการโรงแรมของโจทก์ที่ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" แล้วนำคำดังกล่าวมาใช้กับกิจการเกสต์เฮาส์ของจำเลยทั้งสาม การที่จำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อธุรกิจเกสต์เฮาส์เพื่อให้เช่าห้องพัก และใช้เป็นชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 โดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "Comfort Inn Co., LTD." กับใช้ชื่อทางการค้าที่ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" กับสินค้ากระดาษ ของจดหมาย ใบสั่งชั่งรีดเสื้อผ้า กระดาษห่อสบู่ ใบสั่งจองห้องพัก ใบเสร็จรับเงิน และแผ่นพับโฆษณาธุรกิจเกสต์เฮาส์เพื่อให้เช่าห้องพักของจำเลยทั้งสาม และใช้คำว่า "COMFORT INN โรงแรมคอมฟอร์ต อินน์" พิมพ์ไว้ที่ถุงพลาสติกที่ใช้ใส่แก้วน้ำในห้องพัก ซึ่งเป็นชื่อทางการค้าเดียวกันกับชื่อทางการค้าของโจทก์และใช้กับกิจการโรงแรมหรือเกสต์เฮาส์ที่มีลักษณะอย่างเดียวกันกับกิจการของโจทก์ ย่อมทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดว่า กิจการบริการของจำเลยทั้งสามเป็นกิจการบริการของโจทก์ อันเป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายเนื่องจากต้องขาดรายได้จากลูกค้าโรงแรมของโจทก์ในประเทศไทยซึ่งสับสนหลงผิดไปใช้บริการของจำเลยทั้งสามได้ เมื่อจำเลยทั้งสามไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ให้ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" โจทก์จึงมีสิทธิห้ามมิให้จำเลยใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ของโจทก์ในลักษณะดังกล่าวได้ตามบทบัญญัติมาตรา 18 แห่ง ป.พ.พ.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" สำหรับธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ของโจทก์ในการประกอบธุรกิจโรงแรมของจำเลยทั้งสามในประเทศไทย และห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายการค้าในสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่ายเท่านั้น ดังนี้ การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" ดีกว่าจำเลยทั้งสาม และห้ามจำเลยทั้งสามใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวกับสินค้าจำพวกดังกล่าว จึงเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา 142 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้องโจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" สำหรับธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" และชื่อทางการค้าอื่น ๆ ตามคำฟ้องของโจทก์ในการประกอบธุรกิจโรงแรมของจำเลยทั้งสามในประเทศไทย ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายการค้าในสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่าย และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเดือนละ 100,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจำเลยทั้งสามจะระงับการใช้ชื่อทางการค้าและเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามฟ้องแก่โจทก์ จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลยทั้งสามโดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับเป็นว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าและเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" (คอมฟอร์ตอินน์) ดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าและเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในการประกอบกิจการโรงแรมและสำหรับสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่าย ในการประกอบกิจการโรงแรมในประเทศไทยอีกต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า? คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามเพียงว่า โจทก์หรือจำเลยทั้งสามเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าและที่ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" ดีกว่ากัน และการที่จำเลยทั้งสามใช้คำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อธุรกิจให้เช่าห้องพักและใช้เป็นชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 โดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "Comfort Inn Co., LTD." กับใช้ชื่อทางการค้าที่ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" กับกระดาษซองจดหมาย และแผ่นพับโฆษณาธุรกิจเกสต์เฮาส์เพื่อให้เช่าห้องพักของจำเลยทั้งสามเป็นเหตุให้โจทก์เสียหายหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า โจทก์ประกอบกิจการโรงแรมมาตั้งแต่ปี 2523 โดยใช้ชื่อทางการค้าว่า Comfort Inn, Comfort Inns, Comfort Suites และ Comfort และใช้คำว่า "Comfort Inn" มาตั้งแต่ปี 2524 โรงแรมของโจทก์มีสาขาอยู่ทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทย ประมาณ 1,354 แห่ง โจทก์ได้ลงโฆษณากิจการโรงแรมของโจทก์บางส่วนในหนังสือต่าง ๆ ตามหนังสือรายชื่อโรงแรมในเครือฮอเต็ลอินเตอร์เนชั่นแนล (Choice Hotel International) ประจำปี 2535 นอกจากนี้โจทก์ยังได้ใช้ชื่อทางการค้าดังกล่าวเป็นเครื่องหมายบริการและเครื่องหมายการค้าอีกด้วย โจทก์ได้จดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า "Comfort Inn" ในประเทศสหรัฐอเมริกา และใช้เครื่องหมายบริการดังกล่าวเป็นครั้งแรก

ในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนเมษายน 2524 ต่อมาโจทก์ยังได้จดทะเบียนเครื่องหมายบริการ คำว่า "Comfort Inn" พร้อมเครื่องหมายสัญลักษณ์เป็นรูปวงกลม 4 ส่วน ในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้สำหรับกิจการโรงแรมโดยจดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา และจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" สำหรับสินค้าจำพวกกระดาษ ของจดหมาย แผ่นการ์ด และเริ่มใช้เมื่อเดือนมิถุนายน 2524 สำหรับการใช้ชื่อทางการค้าของโจทก์ในประเทศไทย โจทก์ได้ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (รูปสัญลักษณ์วงกลม 4 ส่วนพร้อมพิมพ์ Comfort Inn) สำหรับ สินค้าจำพวก สิ่งพิมพ์ และบรรดาสินค้าอื่น ๆ ทั้งมวล และจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (รูป สัญลักษณ์วงกลม 4 ส่วนด้านบนพร้อมพิมพ์ Comfort ด้านล่าง) สำหรับสินค้าจำพวก กระดาษ การดาษแข็ง และของที่ทำจากกระดาษและกระดาษแข็ง ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น การ์ด สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพและรูปถ่าย และบรรดาสินค้าอื่น ๆ ทั้งมวลซึ่งอยู่ในจำพวกนี้ ส่วนจำเลยที่ 1 เพิ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2529 ใช้ชื่อ เป็นภาษาไทยว่า บริษัทคอมฟอร์ตอินน์ จำกัด และเป็นภาษาอังกฤษว่า "Comfort Inn Co., LTD." และดำเนินธุรกิจโดยเปิดให้เช่าห้องพักในรูปแบบเกสต์เฮาส์ใช้ชื่อว่า Comfort Inn จำกัดที่ 1 ได้ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (รูปสัญลักษณ์) สำหรับสินค้าจำพวก กระดาษ เครื่องเขียน และ เครื่องเย็บสมุด และจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ (รูปสัญลักษณ์และพิมพ์ COMFORT INN CO., LTD. ด้านล่าง) สำหรับบริการจำพวกที่ 42 ให้บริการห้องพักและโรงแรม แต่ปรากฏว่าเกสต์เฮาส์ ของจำเลยที่ 1 มีอยู่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ฉะนั้น กรณีจึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าโจทก์ได้ประกอบกิจการ โรงแรมประมาณถึง 1,354 แห่ง โดยใช้ชื่อทางการค้าและใช้เครื่องหมายบริการและ เครื่องหมายการค้าโดยเฉพาะคำว่า "Comfort Inn" จนมีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลกมาตั้งแต่ปี 2524 ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะดำเนินธุรกิจให้เช่าห้องพักในรูปแบบเกสต์เฮาส์โดยใช้ชื่อว่า "Comfort Inn" และใช้ชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 ว่า "Comfort Inn Co., LTD." ถึง 5 ปี และก่อนที่จำเลยที่ 1 จะ จดทะเบียนเครื่องหมายบริการ (รูปสัญลักษณ์และพิมพ์ COMFORT INN CO., LTD. ด้านล่าง) เพื่อ ใช้กับบริการให้เช่าห้องพักและโรงแรมถึง 11 ปี เมื่อโจทก์ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อกิจการโรงแรมของโจทก์ เป็นเครื่องหมายบริการสำหรับธุรกิจโรงแรมของโจทก์ และเป็น เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเครื่องเขียน เช่น กระดาษ แผ่นการ์ด ของจดหมาย และ สิ่งพิมพ์โฆษณากิจการโรงแรมของโจทก์มาก่อนที่จำเลยที่ 1 จะใช้คำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อ กิจการเกสต์เฮาส์ให้เช่าห้องพักของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นกิจการที่มีลักษณะอย่างเดียวกันกับกิจการ โรงแรมของโจทก์ ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะนำคำดังกล่าวมาใช้เป็นชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 และก่อนที่ จำเลยที่ 1 จะนำคำดังกล่าวมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเครื่องเขียน กระดาษ ของจดหมาย และสิ่งพิมพ์โฆษณาต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจการเกสต์เฮาส์ของจำเลยที่ 1 และก่อนที่จำเลย ที่ 1 จะนำคำว่า "Comfort Inn" มาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายบริการ (รูปสัญลักษณ์และพิมพ์ COMFORT INN CO., LTD. ด้านล่าง) หลายปี โจทก์จึงเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าและที่ใช้เป็น เครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" ดีกว่าจำเลยทั้งสาม ที่จำเลยทั้งสามให้การว่าจำเลยทั้ง สามได้คิดคำว่า "Comfort Inn" ขึ้นเองโดยจำเลยทั้งสามไม่เคยเห็นและไม่เคยได้ยินชื่อเสียงหรือ ความแพร่หลายของโรงแรมของโจทก์นั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์ได้ประกอบกิจการโรงแรม โดยใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" จน มีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลกรวมถึง 1,354 แห่ง มาก่อนที่จำเลยทั้งสามจะใช้ชื่อทางการค้า ดังกล่าวหลายปี จึงมีน้ำหนักและเหตุผลให้เชื่อว่าจำเลยทั้งสามได้ทราบถึงกิจการโรงแรมของโจทก์

ที่ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" แล้วนำคำดังกล่าวมาใช้กับกิจการเกสต์เฮาส์ของจำเลยทั้งสาม การที่จำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" เป็นชื่อธุรกิจเกสต์เฮาส์เพื่อให้เช่าห้องพัก และใช้เป็นชื่อบริษัทจำเลยที่ 1 โดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "Comfort Inn Co., LTD." กับใช้ชื่อทางการค้าที่ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" กับสินค้ากระดาษของจดหมาย ใบสั่งซักรีดเสื้อผ้า กระดาษห่อสบู่ ใบสั่งจองห้องพัก ใบเสร็จรับเงิน และแผ่นพับโฆษณาธุรกิจเกสต์เฮาส์เพื่อให้เช่าห้องพักของจำเลยทั้งสาม และใช้คำว่า "COMFORT INN โรงแรมคอมฟอร์ต อินน์" ซึ่งเป็นชื่อทางการค้าเดียวกันกับชื่อทางการค้าของโจทก์และใช้กับกิจการโรงแรมหรือเกสต์เฮาส์ที่มีลักษณะอย่างเดียวกันกับกิจการของโจทก์ ย่อมทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดว่ากิจการบริการของจำเลยทั้งสามเป็นกิจการบริการของโจทก์ อันเป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายเนื่องจากต้องขาดรายได้จากลูกค้าโรงแรมของโจทก์ในประเทศไทยซึ่งสับสนหลงผิดไปใช้บริการของจำเลยทั้งสามได้ เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ให้ใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" โจทก์จึงมีสิทธิห้ามมิให้จำเลยใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ของโจทก์ในลักษณะดังกล่าวได้ตามบทบัญญัติมาตรา 18 แห่ง ป.พ.พ. ฎีกาของจำเลยทั้งสามฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าและเครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" (คอมฟอร์ตอินน์) ดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าและเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในการประกอบกิจการโรงแรมและสำหรับสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่ายในการประกอบกิจการโรงแรมในประเทศไทย อีกต่อไปนั้น ปรากฏตามคำขอท้ายฟ้องของโจทก์เพียงว่า โจทก์ขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" สำหรับธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ของโจทก์ในการประกอบธุรกิจโรงแรมของจำเลยทั้งสามในประเทศไทย และห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายการค้าในสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่ายเท่านั้น มิได้ขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า "Comfort Inn" ดีกว่าจำเลยทั้งสาม และห้ามจำเลยทั้งสามใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวกับสินค้าจำพวกดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเป็นการที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา 142 วรรคหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" สำหรับธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยดีกว่าจำเลยทั้งสาม ห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ของโจทก์ในการประกอบธุรกิจเกสต์เฮาส์และโรงแรมของจำเลยทั้งสามในประเทศไทยและห้ามจำเลยทั้งสามใช้ชื่อทางการค้าคำว่า "Comfort Inn" ซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายการค้าในสินค้าจำพวกกระดาษ การ์ด สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์โฆษณา ภาพพิมพ์ รูปภาพ และรูปถ่าย กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้คำถุชาธรรมเนียมทั้งสามศาลโดยกำหนดค่าทนายความรวม 3,000 บาท แทนโจทก์.

องค์คณะ

ไพศาล เจริญวุฒิ · อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ · จรัญ หัตถกรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·

